

Διὰ τοῦ μέσου τούτου πάντως θ' αὐξηθῆ μὲν τὸ ποσὸν τοῦ ὕδατος, οὐχὶ ὁμως καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ὅσον γενικῶς πιστεύεται· διὸ καὶ ἡ λειψυδρία δὲν θὰ πάυσῃ οὔτε εἰς τὸ μέλλον οὔσα μία τῶν κυρίων πληγῶν τῶν Ἀθηνῶν. Περὶ τούτου δυνάμεθα νὰ πεισθῶμεν τελειῶς ῥίπτοντες βλέμμα ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος τῶν ὑδραγωγείων τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν, ἔνθα παρατηροῦμεν πολλὰ ὑδραγωγεῖα τοῦ αὐτοῦ μεγέθους καὶ τῆς αὐτῆς σημασίας μετὰ τοῦ τῆς πόλεως σημερινοῦ ὑδραγωγείου· τὸ ὑπόγειον π.χ. ὑδραγωγεῖον τῆς ὁδοῦ Πατησίων, τὸ ὑδραγωγεῖον τῆς Κηφισίας κ.τ.λ. Πλὴν τούτου δὲ εἶνε πολὺ πιθανόν, ὅτι ὑπάρχουσι καὶ πολλὰ ἄλλα ὑδραγωγεῖα μὴ ἀνακαλυφθέντα μέχρι σήμερον. Εἶνε λοιπὸν καταφανέστατον, ὅτι αἱ νεώτεροι Ἀθῆναι δὲν δύνανται νὰ προμηθεύονται ἐπικρῶς ὕδωρ δι' ἐνὸς μόνου ὑδραγωγείου, ἀφοῦ αἱ ἀρχαῖαι ἐχειριάζοντο πρὸς τοῦτο σχεδὸν εἰκοσι. Τὸ ὑδραγωγεῖον τῆς Κηφισίας π.χ. ἔφερεν εἰς τὰς Ἀθῆνας τόσον ὕδωρ ὅσον καὶ τὸ «ὑδραγωγεῖον τῆς πόλεως» ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ εἰς βραχίον αὐτοῦ ἀπεκόπη κατὰ τὴν χώραν ἔνθα ὑπῆρχον αἱ πηγαί, ὁ δὲ ἕτερος ἐπληρώθη ἄμμου καὶ αἱ δαπάναι τῆς ἐκκαθάρσεως εἶνε μεγάλαι, νομίζω καλὸν νὰ παραιτηθῆ τις τοῦ ὑδραγωγείου τούτου καὶ προτείνω ἕτερον, οὐτινος ὁ καθαρισμὸς εἶνε εὐκόλος διὰ τῶν νῦν μεθόδων, κινητῆς μηχανῆς μετὰ ὑδραντλίας. Ὡς τοιοῦτον δ' ἐννοῶ τὸ ἐν τῷ ἀνακτορικῷ κήπῳ ἀρχαῖον ὑδραγωγεῖον. Τὸ ὑδραγωγεῖον τοῦτο, τῆς αὐτῆς ἀξίας μετὰ τοῦ τῆς πόλεως, εἶνε ἐπίσης ὅπως καὶ τοῦτο ἐγκεχωσμένον ἐν βράχῳ. Καίτοι δὲ τὸ ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ συνεχόμενον φρέαρ ἔχει θάθος 13:00 μέτρων, κεῖται ὅμως πάντοτε ἀρκετὰ ὑψηλὰ, ὥστε τὸ ὕδωρ νὰ καταπίπτῃ εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος καὶ νὰ κοινωνῆ μετὰ τῶν μέσων καὶ τῶν χημαλοτέρων μερῶν τῆς πόλεως.

Κατὰ δεύτερον λόγον ἀναφέρω τὸ ὑδραγωγεῖον τοῦ κ. Φιλήμονος, τὸ διακρινόμενον διὰ τὸ περιφημον αὐτοῦ πόσιμον ὕδωρ. Τὸ ὑδραγωγεῖον τοῦτο κεῖται πολλῶν βαθύτερον καὶ ἐπομένως θὰ προμηθεύσῃ τὰ μέσα καὶ τὰ χημαλοτέρων κείμενα μέρη τῆς πόλεως. Πάντως ὅμως εἶνε κέρδος σημαντικὸν ἐν τῷ ὑδραγωγεῖον τῆς πόλεως ἐπιφυλαχθῆ μόνον διὰ τὰ ὑψηλὰ μέρη αὐτῆς.

Τέλος κατέχομαι ὑπὸ τῆς ἐλπίδος ὅτι αἱ νῦν ἀρχαὶ θὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τῶν τὰς ἐμὰς παρατηρήσεις καὶ ἐρεῦνας μετὰ τῆς προτάσεώς μου καὶ ὅτι οὕτω θὰ προμηθεύωσιν ἐπαρκῶς τὴν πόλιν δι' ὕδατος.

Ἰούλιος, 1877.

ΕΡΝΕΣΤΟΣ ΤΕΙΛΑΕΡ.

Ἀρχαῖα τις Σπαρτιατικὴ ἔγραψε πρὸς τὸν ἀποδημοῦντα καὶ κενῶς πολιτευόμενον υἱὸν τῆς

τάδε· «Κακὴ περὶ σοῦ φήμη περιέχεται· ἡ ταύτην ἔκνιψον, ἢ μὴ ἔσο.»

Τὸ πρωτότυπον τοῦ ἐπομένου περιέργου ἐγγράφου εὐρίσκειται εἰς χεῖρας ἀνωτέρου τινὸς ἀξιωματικοῦ τοῦ στρατοῦ.
Σ. τ. Δ.

Μία διαταγὴ τῆς ἡμέρας τοῦ ΓΕΡΟ-ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Διαταγὴ τῆς ἡμέρας: 15 Φεβρουαρίου 1822. Στρέφι.¹

Καπεταναῖοι καὶ στρατιῶται Ἕλληνες, ὅσοι ἀκολουθεῖτε εἰς τὴν ἐκστρατείαν μου ταύτην· ἰδοὺ πλέον ἐμακρύνωμεν ἀπὸ τὰ σύνορα τῶν ἐπαρχιῶν μας, καὶ ἐμβήκαμεν εἰς ξένα, αἱ δὲ ποῖται μᾶς προσμένουν ὡς σωτῆράς των, μὲ τὰς ἀγκάλας ἀνοικτάς. Ἡ παρουσία μας θέλει τοὺς ἐμφυχώσει, καὶ ἀπὸ ἡμᾶς θέλει λάθουν παράδειγμα εὐταξίας, καὶ εἰς κάθε ἄλλο τι· χρεωστοῦμεν λοιπὸν ὅλοι ἐπίσης νὰ φυλαττώμεθα ἀπὸ κάθε ἀταξίαν, ἢ ὅποια μᾶς προξενεῖ κακὴν ὑπόληψιν· λέγω:

Αὐν Οἱ στρατιῶται ὅλοι νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς Καπεταναίους των, καὶ οἱ Καπεταναῖοι εἰς τὸν Στρατηγὸν τους. Νὰ ἦναι πρόθυμοι, νὰ κάμνουν μὲ εὐπέθειαν ὅ,τι προστάσσονται, καὶ κἀνεὶς νὰ μὴ ἀπειθήσῃ ἢ παρακούσῃ, ἐπειδὴ θέλει παιδεύεται αὐστηρῶς.

Βον Οἱ Καπεταναῖοι χρεωστοῦν νὰ προσέχουν τοὺς στρατιώτας των νὰ μὴ κάμνουν ἀταξίας, διότι οἱ Καπεταναῖοι θέλει δίδουν λόγον εἰς τὸν Στρατηγὸν διὰ κάθε ἀταξίαν ὅπου ἀκολουθεῖ ἀπὸ μέρους τῶν στρατιωτῶν.

Γον Κἀνεὶς νὰ μὴ πειράξῃ ἢ ἀρπάξῃ πρᾶγμα, ἢ ἀρνί, ἢ ὄρνιθα, ἢ ὅποιον ἄλλο πρᾶγμα· νὰ μὴ πειράξουν τὸν νοικοκύρη τοῦ κονακίου των, οὔτε κἀνεὶν πρᾶγμα τοῦ ὀσπητηίου του, οὔτε κρασί του, οὔτε κἀν εἰς κῆπον νὰ ἐμβαινούν νὰ πειράξουν τὰ σπαρτὰ, οὔτε ἄλλο τι νὰ κάμνουν, οὔτε στρατιώτης χωρὶς τὴν ἄδειαν τοῦ Καπετάνου του, οὔτε Καπετάνος χωρὶς τὴν ἄδειαν τοῦ Στρατηγοῦ, ἀλλὰ καθεὶς νὰ ζητῆ μὲ εὐταξίαν καὶ τιμὴν ὅ,τι εἶναι πρέπον.

Δον Νὰ μὴν πιασθῆ κἀνεὶς ὅτι μεθύει ἢ πίνοι κρασί ὑπὲρ τὸ πρέπον, ἀλλὰ καὶ τὸ πιστόν τους νὰ ἦναι τακτικόν, ὁμοίως καὶ τὰ τραγούδια καὶ οἱ χοροὶ, καὶ αἱ εὐθυμίαι νὰ ἔχουν μέτρον καὶ νὰ γίνωνται εἰς τὸν καιρὸν τους, καὶ νὰ μὴν κάμνωμεν ἀπλῶς ὅ,τι φθάνωμεν εἰς κάθε καιρὸν καὶ τόπον.

Εὐν Κἀνεὶς νὰ μὴν ἔχῃ ἄδειαν νὰ ῥίψῃ τουφέκι ἢ τὸ σημάδι, οὔτε στρατιώτης χωρὶς τὴν ἄδειαν τοῦ Καπετάνου του, οὔτε Καπετάνος χωρὶς τὴν ἄδειαν τοῦ Στρατηγοῦ του.

1. Στρέφι: Χωρὶον κείμενον πρὸς βορρᾶν τῆς δεξιᾶς ὄψεως τοῦ Ἀλφειοῦ. Ἀνήκει εἰς τὴν δῆμον Ὀλυμπίας, τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας, τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος, ἀπέχει δὲ 2 ὥρας καὶ 15 λεπτὰ ἐκ τῆς πόλεως Πύργου καὶ 17 ἐκ τῶν Πατρῶν.
Σ. τ. Δ.